

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Парламентарна група
„БСП лява България“

Изх. № ПГ 506-01-196
София, 15.09.2015 г.

ДО
АСОЦИАЦИЯ „ПРОЗРАЧНОСТ
БЕЗ ГРАНИЦИ“

КОПИЕ:

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА 43-ОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Г-Н ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ ПП ГЕРБ

Г-Н ЛЮТВИ МЕСТАН
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ ДПС

Г-Н НАЙДЕН ЗЕЛЕНОГОРСКИ
Г-Н РАДАН КЪНЕВ
СЪПРЕДСЕДАТЕЛИ НА
ПГ РЕФОРМАТОРСКИ БЛОК

Г-Н ВАЛЕРИ СИМЕОНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ПГ ПАТРИОТИЧЕН ФРОНТ

Г-ЖА КРАСИМИРА КОВАЧКА
Г-Н СВЕТЛИН ТАНЧЕВ
СЪПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ПГ
„БЪЛГАРСКИ ДЕМОКРАТИЧЕН ЦЕНТЪР“

ПРОФ. БОРИСЛАВ БОРИСОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ АБВ

Г-Н ВОЛЕН СИДЕРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ПГ ПП АТАКА

Г-ЖА МИГЛЕНА КУНЕВА
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПО КООРДИНАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ
ПОЛИТИКИ И ИНСТИТУЦИОНАЛНИТЕ
ВЪПРОСИ

БЪЛГАРСКИТЕ МЕДИИ

ОТНОСНО: открито писмо, вх. № ПГ-506-01-196/4.09.2015 на НС

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Преди всичко бих искал да ви благодаря за откритото писмо, което сте адресирали до представители на различни парламентарно представени

политически сили у нас по повод на отхвърления Законопроект за предотвратяване на корупцията сред лицата, заемащи висши публични длъжности (наричан по-долу за краткост: **Законопроекта**). За нас публичното и честно обсъждане на този въпрос е от изключителна важност, поради което ще си позволя да запазя откритата форма на нашата кореспонденция и ще изпратя отговора си до вас до всички адресати и до медиите, които следят темата.

В писмото си вие споделяте за ваши резерви по отношение на законопроекта, но не определяте към коя точно част имате забележки и от какви съображения са продиктувани те. Критикувате, че законопроектът е отхвърлен по принцип, но начинът, по който вие споделяте за неговите пороци, без да влизате в детайли, също силно прилича на принципно несъгласие с текста. Тази неяснота във вашата позиция, разбира се, се явява известна пречка за провеждането на дискусия по същество. В това писмо ще си позволя да споделя накратко само нашите аргументи срещу предложението, но ще ви помоля още сега да ми напишете допълнително писмо, в което да ми споделите кои точно положения от законопроекта вие намирате за приемливи, кои - за неприемливи и защо. Считаю, че това ще е в интерес на всички лица, които участват в тази наша кореспонденция.

Създаването на специален орган за борба с корупцията не представлява приносен момент. И сега у нас има орган за борба с корупцията - БОРКОР, създаден по времето на първото правителство на ГЕРБ. До момента нито един представител на управляващото мнозинство не е дал нито задоволително, нито каквото и да е, обяснение какво в БОРКОР не работи и защо се налага подмяната на един орган с друг. Проблемни изглеждат от принципна гледна точка следните основни положения: виждаме

проблем с едноличния характер на предлагания орган, неговата политическа зависимост и неучастието на опозицията. Бюрото за борба с корупцията ще е под контрола на изпълнителната власт и мнозинството, което създава предпоставки да се използва за политически рекет. Как според вас е възможно органът, който ще следи изпълнителната власт, да се намира изцяло под нейния административен и политически контрол? Не е ли това философско противоречие на законопроекта?

Даването на възможност за сезиране на бюрото с анонимни сигнали представлява от наша гледна точка един много лош и неприемлив сигнал за всяка държава, която претендира да е правова и демократична. Кой ще преценява кои анонимни доноси ще водят до самосезиране и кои - не? Не навява ли това и при вас реминисценции за намерени и загубени тефтерчета? Допустим ли е от гледна точка на ценностите на вашата асоциация подобен подход в европейска държава през 2015 г.? Ние, от БСП Лява България, считаме, че връщането към системата на политическите доноси ще наложи използването на лоши политически практики за саморазправа с неудобни политически противници, ще създаде широка мрежа от нерегламентирани зависимости. Като краен резултат законопроектът за борба с корупцията ще създаде добра почва за разширяване на приложното поле на покровителствената корупцията като явление. Ние отстояваме позицията, че трябва да сме честни с хората, а честният подход не е съвместим с приемането на закон, в чиято философия са залегнали анонимни доноси, даващи възможност за решения по политическа целесъобразност.

От наша гледна точка е недопустим възприетият в законопроекта подход, който подчинява на изпълнителната власт чрез изцяло

контролираното от нея Бюро за предотвратяване на корупцията съдии, прокурори и следователи. С оглед на конституционните промени предвидено и в двата конституционни проекта конфликтите на интереси и корупционни практики ще се контролират от Инспектората към Висшия съдебен съвет. Какво би било обяснението за подобно дублиране, което, освен всички други забележки, може да сочи за нездрав дуализъм и противоречие между идеи за конституционни изменения и законодателна уредба. И това ли може да се отстрани с редакционни бележки между двете четения?

Принципна и изцяло на философски основания и забележката ни, която се свежда до наименованието на единния орган, който ще се бори с корупцията според идеята на законорпроекта - Национално бюро за предотвратяване на корупцията. За всеки, който владее българския език, това наименование би означавало единствено и само, че този административен орган ще трябва да има за задача да осуетява корупционни практики, преди те да са се осъществили (превенция). Но то не би следвало да има контролни и санкционни правомощия, каквито обаче вносителите на законопроекта са му отредили. Не е ли твърде спорно от гледна точка на честността, прозрачността и принципността да се въведе орган с подобно наименование, ако за всички ни от самото начало е ясно, че то е подвеждащо, заблуждаващо и цели да прикрие действителната му същност на политическа полиция?

С отхвърлянето на законопроекта на първо четене ние не даваме лош сигнал за липса на воля за борба с корупцията, както вие незнайно откъде допускате. Условия за борба с корупцията има и сега. Вече споменах за БОРКОР, който беше създаден през първото и съществува и през това правителство на ГЕРБ. Може би е хубаво да се поиска равносметка - какви пари струва издръжката му до момента и какви резултати даде тази

структура. Не може ли с оптимизирането на работата на този орган и при действащото законодателство да се води политика за борба с корупцията и, ако не - то защо?

На следващо място е важно да се знае, че борбата с корупцията минава преди всичко през стриктното спазване на закона и преди всичко - на Наказателния кодекс. Материята е достатъчно добре уредена там и зависи единствено и само от волята на правоохранителните и правоприлагащите органи колко ефективно ще се използват механизмите, които са предвидени там. Със създаването на Бюро за борба с корупцията сама по себе си волята за борба с нея няма да се промени нито в количествено, нито в качествено отношение.

Изцяло от принципни съображения отхвърлихме законопроекта, защото за нас върнатата рецепта и за борба с корупцията, и за повишаване на доверието на хората в институциите, е зачитането на принципа за върховенство на закона. Докато този принцип започне да се прилага безапелационно и на всички нива, усещането за криза на доверие няма да се промени, поне не към по-добро. За какво върховенство на закона може да става дума, ако отворим вратите за дребнава политическа саморазправа и чистка на всички равнища с приемането на подобен законопроект? Това няма ли да бъде победа на политическата целесъобразност над принципите на правовата държава и демокрацията? Може ли този порок на проекта да се отстрани между двете четения? Ако считате, че може, значи считате, че преминаването от една безпринципна към една принципна позиция е редакционна поправка в текст. А това изглежда обидно за хората и е израз на подценяване на способността им сами да преценяват кое е добро и кое не.

Въз основа на казаното по-горе мога да обобщя, че има много причини да се отхвърли този законопроект. Това са все принципни съображения, които не могат да бъдат поправени с дребни поправки между първо и второ четене, както предлагате вие. Сигурен съм, че ще се обединим около становището, че в избора между правото и политиката ще отдадем примат на правото. И тъй като знам, че юридическият ви екип включва и добри специалисти, допускам, че всички ще споделим едно и също мнение - в този си вид законопроектът можеше да бъде отхвърлен единствено и само на първо четене, защото поради пороците на своята философия и принципи той не подлежеше на поправяне между двете четения.

Искушавам се, преди да приключа с писмото си, да се обърна към вас и по един друг въпрос. Той е с различна тематика, но има много общо по своята философия и принципи с проблемите, които видимо ви вълнуват. В петък, на 11.9.2015 г. ЦИК постанови решение, с което допусна съществено нарушение на Изборния кодекс. С административен акт се отне правото на общинските избирателни комисии да разпределят чрез жребий номерата на бюлетините и това право се даде на ЦИК. Нарушени по този начин са императивни правни норми на действащото право, и то по чувствителна тема, каквото е изборното законодателство, и то в последния момент преди изборите. ЦИК била "сезирана" с писмо от група народни представители, на които тази промяна им се сторила уместна. Използвам кавички, защото и вие, и аз знаем, че ЦИК не може да се сезира по този въпрос от групи от физически лица - от партиите, които биха извлекли изгода от въвеждането на единен номер на бюлетината в последния момент. По смисъла на закона ЦИК трябва да е независим орган, но от датата на това решение насетне е ясно, че зависимости има. Сянката на съмнението от това събитие ще се разпростре

неминуемо през целия процес на предстоящите избори. Моля ви да ми споделите - все така в открита форма на кореспонденцията ни - какво е вашето становище по този въпрос, спазен ли е в случая принципът на върховенство на закона и ще предприемет ли някакви мерки като организация с активна позиция по въпроса?

Използвам случая да изразя почитанията си към Вас.

14.09.2015

гр. София

С уважение:

МИХАИЛ МИКОВ

Председател на ПГ на БСП Лява
България